

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedy Mgr. Radovana Havelce a členů JUDr. Lubomíra Ptáčka, JUDr. Renáty Golkové, JUDr. Olgy Pouperové, JUDr. Petra Poledne a JUDr. Pavla Klaila projednal v ústním jednání dne 29. 3. 2018, návrh **předsedy Obvodního soudu pro Prahu 7** na zahájení kárného řízení ze dne 14. 7. 2017, sp. zn. 0 Spr 585/2017 a ze dne 15. 9. 2017, sp. zn. 0 Spr 807/2017, proti **Mgr. H. G.**, předsedkyni senátu Obvodního soudu pro Prahu 7, zastoupena JUDr. Stanislavem Pavelkou, advokátem se sídlem Libická 1832/5, Praha 3 a rozhodl

t a k t o :

Mgr. H. G., nar. X,
předsedkyně senátu Obvodního soudu pro Prahu 7

I. Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

s e u z n á v á v i n n o u ,

že zaviněným porušením svých povinností způsobila v období od 19. 8. 2011 do 18. 10. 2016 nedůvodné průtahy ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. 23 E 259/2010,

tedy

zaviněně porušila povinnosti soudce a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

Tím spáchala

kárně provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Podle ustanovení § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů se **od uložení kárného opatření upouští.**

II. Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

s e z p r o š ť u j e

kárného provinění pro skutky spočívající v tom, že:

1. způsobila nedůvodné průtahy v řízení ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. 9 P 178/2014, kterého se měla dopustit účelovým odročením jednání nařízených na 27. 3. 2017 a 21. 6. 2017,
2. na jednání dne 21. 8. 2017 ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. 9 P 178/2014 v úvodu jednání prohlásila: „... *než dnes začneme, tak jsem Vás všechny chtěla seznámit s tím, že vím o tom, že je proti mně vedeno kárné řízení z důvodu opakovaných stížností otce na Ministerstvo spravedlnosti, na vedení tohoto soudu, takže já bych Vás žádala, abyste pokud možno tedy veškeré své snahy směřovali ke zdárnému skončení tohoto řízení meritorním rozhodnutím, to znamená, že se tedy snažili v rámci výslechů otázky klást tak, abychom tedy zbytečně neprotahovali výslechy účastníků, protože tím se tedy řízení značně protahuje, a pokud bychom dnes neskončili, vyhradila jsem si na to celý den, takže lze předpokládat, snad doufám, skončení tohoto řízení dnes... No takže taková je tedy situace, já tady musím toto řízení dokončit, protože jsem příslušnou soudkyní a důvody tedy mé podjatosti nebyly shledány.*“; přičemž svou nelibost nad tím, že otec nezletilých dětí na ni podává stížnosti, nepřímou vyjádřila dále v průběhu monologu právní zástupkyně matky, která se vyjadřovala k úvodní replice soudkyně s tím, že neví, zda otec podává či nepodává stížnosti, na což soudkyně přitakávala sugestivně slovy „*podává*“;

neboť uvedené skutky nejsou kárným proviněním.

III. podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

s e z a s t a v u j e

řízení o kárné odpovědnosti pro skutek spočívající v tom, že na jednání konaném dne 15. 11. 2016 ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. 9 P 178/2014 při výslechu soudního znalce z oboru psychologie při pokládání otázky prohlásila o otci: „*v průběhu tohoto spisu tady je ta agresivita evidentní*“;

p r o t o ž e

návrh na zahájení kárného řízení byl podán opožděně.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud jako soud kárný obdržel od předsedy Obvodního soudu pro Prahu 7 (dále též „kárný navrhovatel“) dva návrhy na zahájení kárného řízení, směřující proti předsedkyni senátu Obvodního soudu pro Prahu 7 Mgr. H. G. (dále též „kárně obviněná“). Návrh doručený dne 18. 7. 2017 je veden pod **sp. zn. 11 Kss 5/2017**; návrh doručený dne 15. 9. 2017 byl veden pod **sp. zn. 11 Kss 7/2017**.

[2] Ve věci **sp. zn. 11 Kss 5/2017** bylo kárně obviněné vytýkáno zavinění průtahů v řízení ve dvou soudních věcech. Ve věci **sp. zn. 9 P 178/2014** kárný navrhovatel uvedl, že průtahy byly zjištěny v rámci opakované spisové prověrky provedené v polovině roku 2017 (předcházející

pokračování

prověrka, provedená v období od 1. 6. 2016 do 18. 7. 2016, totiž zjistila v soudním oddělení kárně obviněné nedostatky). Věc sp. zn. 9 P 178/2014 byla Obvodnímu soudu pro Prahu 7 postoupena Okresním soudem v Českých Budějovicích dne 16. 4. 2015, od té doby proběhlo ve věci jen pět jednání, ani ta však nebyla vedena efektivně, a to přesto, že znalci doporučovali, aby poměry nezletilých dětí byly upraveny co nejrychleji. Na urychlené rozhodnutí ve věci apelovali i rodiče dětí. Dle názoru kárného navrhovatele kárně obviněná zbytečně a účelově odročila dvě nařízená jednání, čímž založila průtahy v řízení. Tímto postupem došlo k poškození zájmů nezletilých dětí a zvýšení nákladů řízení účastníků. Celkově neefektivní vedení řízení (kárně obviněná si například před nařízeným jednáním neopatruje ani základní údaje o příjmech účastníků) vedlo k tomu, že řízení bylo zatěžováno opakovanými návrhy rodičů na vydávání předběžných opatření. Konkrétně kárný navrhovatel kárně obviněné vytýká zrušení jednání nařízeného na 27. 3. 2017. Kárný navrhovatel uvedl, že o zrušení jednání byli účastníci vyrozuměni pouhou hodinu předem, a to telefonicky, přičemž matka nezletilých dětí a její právní zástupkyně byly již téměř před Prahou. Úřední záznam o zrušení jednání byl vyhotoven až 31. 3. 2017. Kárně obviněná jako důvod zrušení jednání uváděla onemocnění hlasivek; její tvrzení o hlasové indispozici nicméně kárný navrhovatel považuje za účelové. Upozornil, že kárně obviněná v uvedený den nebyla v pracovní neschopnosti, nečerpala indispoziční volno a celý den se nacházela na pracovišti, o čemž svědčí fakt, že v období od 9:42 do 18:06 hodin měla zapnutý počítač. Následující den taktéž absolvovala od 9 hodin čtyři jednání, a to bez známek poškození hlasu (závažnější onemocnění hlasivek by ji to neumožnilo). Dále je kárně obviněné vytýkáno zrušení jednání nařízeného na 21. 6. 2017, o kterém byli účastníci řízení vyrozuměni dne 19. 6. 2017. Jako důvod zrušení jednání kárně obviněná uvedla obsazení jednací síně. Dle názoru kárného navrhovatele musel tento důvod působit na účastníky řízení absurdně. Kárně obviněná si měla v době odročování předchozího jednání ověřit, zda je jednací sň dostupná; nic jí také nebránilo po zjištění obsazenosti jednací síně přeložit jednání do jednací síně jiné, jak to dělají ostatní kolegové. Kárný navrhovatel taktéž odmítl argumentaci kárně obviněné, že důvodem odročení byla její nutná účast na provedení neodkladného úkonu ve smyslu § 158a trestního řádu, neboť příslušná žádost policie byla Obvodnímu soudu pro Prahu 7 doručena až den po odvolání jednání, tj. 20. 6. 2017. Kárný navrhovatel tedy uzavřel, že postup kárně obviněné zjevně nesměřoval k vyřízení věci, čímž došlo k vyvolání průtahů. Pokud jde o věc sp. zn. 23 E 259/2010, zde kárný navrhovatel uvedl, že od podání posledních návrhů povinného a oprávněné (19. 8. 2011) nečinila kárně obviněná po dobu více jak pěti let žádný úkon. O těchto návrzích rozhodla až soudkyně, která po ni spis převzala. Průtahy byly zjištěny na základě upozornění Ministerstva spravedlnosti, na které se obrátila oprávněná s žádostí o poskytnutí zadostiučinění za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem; Ministerstvo spravedlnosti shledalo existenci nedůvodných průtahů a žádost vyřídilo jako důvodnou.

[3] Kárný navrhovatel dále uvedl, že pracovní zatížení kárně obviněné je srovnatelné se zatížením opatrovnických soudců na jiných obvodních soudech. Její výkonnost je s jinými opatrovnickými soudci srovnatelná, odborně je na dobré úrovni, věci nicméně vyřizuje pomaleji. V současnosti se, za přispění asistentky a (na poměry Obvodního soudu pro Prahu 7 nadstandardně obsazeného) opatrovnického oddělení, podařilo eliminovat pozdní vyhotovování soudních rozhodnutí. S výjimkou září 2016 má kárně obviněná od 1. 9. 2015 k dispozici asistentku; současná asistentka se z velké části zasloužila o to, že se stav soudního oddělení kárně obviněné zlepšil. Dále kárný navrhovatel uvedl, že opatrovnická agenda je méně složitá, vyžaduje však, aby byla vyřizována s maximálním urychlením. Tento požadavek zákona kárně obviněná neplní, neboť řízení vede neefektivně a oddaluje vydávání meritorního rozhodnutí. Uvedl dále, že na nedostatky ve své práci byla již kárně obviněná opakovaně upozorňována, přičemž na základě první prověrky jí byla již uložena výtka ve smyslu ustanovení § 88a zákona

č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích a o státní správě soudů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“).

[4] Kárný návrhovatel navrhl, aby za vytykané kárné provinění byla kárně obviněné uložena jako kárné opatření důtka.

[5] Vzhledem k tomu, že kárný senát nepovažoval skutek vytykaný kárným návrhem za dostatečně určitý, vyzval přípisem ze dne 4. 9. 2017, č. j. 11 Kss 5/2017 – 32, kárného návrhovatele k jeho upřesnění. Kárného návrhovatele upozornil, že je nutno uvést konkrétní období vytykané nečinnosti kárně obviněné a sdělit, v čem konkrétně je tato nečinnost spatřována (například absolutní nečinnost, provádění zjevně neefektivních úkonů, apod.).

[6] Na tuto výzvu zareagoval kárný návrhovatel podáním ze dne 15. 9. 2017 ve kterém uvedl, že „*[p]řůtah je (...) spatřován v tom, že soudkyně účelově odročila jednání nařizené na 27. 3. 2017, aniž by k tomu měla zdravotní důvody, o čemž byli účastníci telefonicky vyzkoušeni v den jeho konání přibližně v 8:30 hodin, když matka a její právní zástupkyně jedoucí z Českých Budějovic již byly téměř před Prahou. Dalšího průtahy v dané věci se kárně obviněná dopustila dne 19. 6. 2017 účelovým odročením jednání nařizeného na 21. 6. 2017 z důvodu obsazené jednací síně.*“

[7] Pokud jde o návrh původně vedený pod **sp. zn. 11 Kss 7/2017**, jím bylo kárně obviněné vytykáno, že svým chováním a jednáním v několika případech ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Konkrétně bylo kárně obviněné vytykáno nevhodné chování na jednáních konaných ve věci sp. zn. 9 P 178/2014 ve dnech 15. 11. 2016 a 21. 8. 2017, jak jsou podrobně uvedena ve výroku tohoto rozhodnutí. Dle názoru kárného návrhovatele zvukové záznamy z obou jednání dokládají neschopnost kárně obviněné vést řízení v souladu s požadavky § 36d odst. 2, § 117 odst. 1 a § 120 odst. 1 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“); zároveň z nich však vyplývá, že kárně obviněná porušila povinnost vyplývající pro ni z ustanovení § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a § 80 odst. 2 písm. f) citovaného zákona, která soudci ukládají dbát svým chováním o to, aby nebyla důvodně zpochybňována jeho nestrannost. Vyjádřený subjektivní názor kárně obviněné, že o agresivitě jednoho z rodičů nezletilých dětí není pochyb, nutně evokuje úvahu, že kárně obviněná již před skončením dokazování měla v podstatě jasno, kdo má špatné výchovné předpoklady pro výchovu nezletilých dětí. Zdůvodňovala-li své sugestivní vyjádření tím, že otec nezletilých dětí byl trestně stíhán a zároveň podal trestní oznámení na matku, jde o tvrzení nepřesvědčivé, neboť otec dětí byl obžaloby zproštěn a matka po otcem iniciovaném trestním stíhání pravomocně odsouzena. Pokud jde o jednání konané dne 21. 8. 2017, výroky kárně obviněné působí navenek tak, že až podání kárného návrhu ji přimělo k řádnému plnění jejích soudcovských povinností, tedy rozhodovat spravedlivě a bez průtahů, a to navíc v opatrovnické věci, kde zákon soudci ukládá rozhodovat s co největším urychlením. Vyjádření kárně obviněné vyznívá tak, že průtahy v řízení byly vyvolány stížnostmi otce nezletilých dětí, a to v kontextu s její glosou, reagující na nadbytečný monolog právní zástupkyně matky o tom, zda otec podává stížnosti, kdy sugestivně přitakávala: „*podává*“. Dle názoru kárného návrhovatele tím kárně obviněná jednoznačně zpochybnila svou nestrannost ve smyslu § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, přičemž tuto pochybnost dále evokuje její nevhodné vyjádření, dle kterého „*musí*“ věc rozhodnout, protože ve věci nebyly shledány důvody její podjatosti. To v daném kontextu mohlo na účastníky právem působit tak, že je nucena okolnostmi věc rozhodnout, neboť nadřizený soud neshledal důvody její podjatosti, byť se sama podjatou cítí.

[8] Za vytykaná kárná provinění navrhl kárný návrhovatel uložení kárného opatření ve formě snížení platu o 20 % na dobu 6 měsíců.

pokračování

[9] Na nařízeném jednání, konaném dne 29. 3. 2018, kárný senát rozhodl postupem dle § 23 odst. 3 trestního řádu, za použití § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“), o spojení věcí vedených pod sp. zn. 11 Kss 5/2017 a 11 Kss 7/2017 ke společnému řízení s tím, že nadále budou vedeny pod sp. zn. 11 Kss 5/2017.

[10] Kárně obviněná ve svém vyjádření k věci vedené pod **sp. zn. 11 Kss 5/2017** především namítla, že návrh na zahájení kárného řízení byl, pokud jde o vytýkanou nečinnost ve věci sp. zn. 9 P 178/2014, podán opožděně. Upozornila, že v červnu roku 2016 byla provedena v jejím senátu spisová prověrka, přičemž jí za zjištěné nedostatky byla uložena výtka. O tvrzených průtazích v řízení tedy musel kárný navrhovatel vědět již v té době a návrh podaný v červenci roku 2017 tak byl podán po uplynutí subjektivní lhůty zákonem k tomu stanovené.

[11] Pokud jde o věc sp. zn. 9 P 178/2014, kárně obviněná uvedla, že jde z pohledu rozsahu spisu, podávaných stížností, namítané podjatosti i počtu návrhů na vydání předběžných opatření o věc mimořádnou. Ve věci bylo vydáno celkem 26 předběžných opatření, a to převážně v prvním roce řízení. Odmítá tvrzení kárného navrhovatele, že tyto návrhy jsou akty zoufalého otce nezletilých dětí, který se tímto způsobem snažil upravit své poměry k dětem za situace, kdy bylo konečné rozhodnutí ve věci v nedohlednu. Složitost celé věci dokládá také fakt, že spis byl opakovaně předkládán odvolacímu soudu za účelem rozhodnutí o odvoláních, předkládán byl opakovaně též znalcům. I to se na celkové době řízení projevilo. Kárně obviněná věnuje této věci pro její mimořádnou povahu maximální pozornost – na jednání si vyhradzuje nestandardně celý den, snaží se dát rodičům nezletilých dětí maximální prostor pro přednesy jejich stanovisek a navrhování důkazů, se spisem pracuje prakticky každý měsíc, někdy i častěji. Je si taktéž vědoma faktu, že věc je vedením soudu sledována. Kárně obviněná odmítá, že svým postupem v řízení škodí zájmům nezletilých dětí. I přes vyhrocené vztahy mezi rodiči je vztah dětí k nim dobrý, nařízená střídavá péče funguje a děti ji snášejí dobře (není tedy pravda, že děti nemají odpovídající kontakt s otcem). Tento uspokojivý stav považuje za výsledek své práce. Dále kárně obviněná nesouhlasí s tvrzením, že účelově oddaluje vydání meritorního rozhodnutí. Obsah spisu takovému tvrzení nenasvědčuje, navíc nechápe, proč by měla takto postupovat. Má za to, že pokud by rozhodla úspěšně, tedy nekvalitně, rozhodnutí by bylo odvolacím soudem zrušeno a řízení by se tím tak ještě více protáhlo. Dle jejího názoru se na délce řízení především podepisuje antagonistický vztah rodičů a jejich neustálé procesní návrhy, jejichž rozhodování není snadné, jak tvrdí kárný navrhovatel. Konkrétně k jednání, které mělo proběhnout dne 27. 3. 2017, uvedla, že k jeho zrušení musela přistoupit pro zdravotní indispozici – zánět hlasivek. Nemohla vůbec hovořit, cítila bolest a užívala léky. Foniatr ji upozornil, že hlasivky nesmí přetěžovat, jinak hrozí závažnější zdravotní komplikace. Uvedeného dne byla celý den v práci, psala rozsudky a vyřizovala běžnou agendu. Na celodenní jednání v jednacím sále se však necítila, neboť se dalo očekávat, že bude únavné a mimořádně náročné na pozornost, rovněž se daly očekávat konflikty mezi rodiči. Je si vědoma, že za této situace měla nastoupit pracovní neschopnost, to ale nechtěla, neboť má empiricky ověřeno, že pracovní výpadky se jen těžko dohánějí, protože se v mezidobí vždy nahromadí práce. Proto je zvyklá zdravotní obtíže pokud možno přecházet. Ke zrušenému jednání dne 21. 6. 2017 kárně obviněná uvedla, že toto jednání nařídila mimo své obvyklé jednacím dny, ve snaze vyhovět účastníkům; neuvědomila si přitom, že bude v tomto termínu jednacím sál obsazena. Jakmile to zjistila, okamžitě jednání odvolala. Dalším důvodem odvolání byla nutnost zúčastnit se neodkladného úkonu v trestním řízení – rekognice, která časově s nařízeným jednáním kolidovala. Uvedeného dne ji rovněž nebylo dobře. Pokud jde o věc sp. zn. 23 E 259/2010, kárně obviněná uvedla, že spis byl omylem připojen k jinému spisu

a nalezen byl až při reorganizaci exekučního úseku v listopadu roku 2016. Dle jejího názoru i zde došlo k marnému uplynutí lhůty k podání kárného návrhu.

[12] Dále kárně obviněná uvedla, že podání kárného návrhu bere jako nátlak na to, aby bylo ve věci meritorně rozhodnuto, bez ohledu na stav řízení. Tomuto nátlaku je vystavena od počátku řízení ze strany otce nezletilých dětí, který se podáváním různých stížností a podnětů k zahájení kárného řízení snaží ovlivnit rozhodnutí ve věci ve svůj prospěch. Vedení soudu ovšem není oprávněno, kromě případů zjevných excesů, hodnotit konkrétní procesní postup soudce. Opatrovnická agenda není jednoduchá, jak tvrdí kárný navrhovatel, neboť se zde rozhoduje o osudech dětí a nelze tedy rozhodovat rychle, na úkor kvality. V těchto řízeních jsou často přítomny i negativní emoce účastníků, které se obracejí také proti soudci. Dále kárně obviněná namítla, že předchozí výtka i nynější kárný návrh s ní nebyly předem projednány. Místopředsedkyní soudu byla přítom informována, že spisová prověrka dopadla dobře a byla proto podáním kárného návrhu překvapena. Kárně obviněná rovněž nechápe, z čeho kárný navrhovatel dovozuje, že jsou na ní podávány časté stížnosti. Nic takového kárný navrhovatel nedoložil; stížnosti jsou ostatně podávány na každého soudce.

[13] K situaci na pracovišti kárně obviněná uvedla, že je jedinou opatrovnickou soudkyní na obvodním soudu. Do října roku 2016 navíc ještě vyřizovala agendu E, D a EXE. Na soudě je přítom značná fluktuace pracovníků, které je neustále třeba zaučovat, což také rychlosti řízení nepřispívá. Od měsíce září roku 2015 měla k dispozici asistentku, o kterou se dělila s dalším soudcem, od března roku 2016 měla již asistentku plně k dispozici, nebyla s ní však prodloužena pracovní smlouva. Od října roku 2016 měla novou asistentku, ani té však nebyl pracovní poměr prodloužen. Je pravdou, že jí asistentka výrazně pomohla při plnění povinnosti shlédnout posuzované účastníky; jinou podporu však neměla a nemá. Kárně obviněná má také za to, že končí přiměřený počet věcí, a rovněž množství neskončených věcí starších časových řad se nevyvíjí poměrům na jiných soudech. Předchozí vedení soudu přítom k její práci nemělo žádné výhrady.

[14] Ve svém vyjádření k věci vedené původně pod **sp. zn. 11 Kss 7/2017** kárně obviněná opět namítla nedodržení subjektivní lhůty k podání kárného návrhu, a to pokud jde o první vytykány skutek, týkající se jednání dne 15. 11. 2016. Kárný navrhovatel se totiž s obsahem spisu sp. zn. 9 P 178/2014 seznámil již v rámci přípravy prvního kárného návrhu a nic mu tedy nebránilo existenci vytykaného skutku zjistit.

[15] Samotné podání druhého kárného návrhu pak kárně obviněná považuje za šikanózní; dle jejího názoru jde o odvetu kárného navrhovatele za to, že v rámci své obrany proti prvnímu kárnému návrhu poukazuje na poměry panující na Obvodním soudu pro Prahu 7. V této souvislosti upozornila, že úkolem předsedy soudu je spíše zajišťovat soudcům odpovídající podmínky pro výkon jejich činnosti. Předseda soudu se má snažit soudcům především pomoci a ne řešit nežádoucí stav cestou kárného návrhu. Podaný návrh kárně obviněná rovněž považuje za pokus kárného navrhovatele ovlivňovat její nestranné rozhodování; jeho hodnocení posuzovaného jednání je ryze subjektivní a kárný navrhovatel fakticky obhajuje otce nezletilých dětí. Ten se přítom snaží vyvolat tlak na soud, aby rozhodoval podle jeho představ. Obdobně otec nezletilých dětí postupuje vůči OSPOD, kde vyjadřoval s jejich prací nespokojenost s tím, že věc bude řešena na vyšších místech.

[16] Kárně obviněná odmítá názor kárného navrhovatele, že svými vyjádřeními u obou ústních jednání vyvolala pochybnosti o své nestrannosti, neboť nikomu neupírala procesní práva, s účastníky jednala slušně, věcně a neagresivně; nevyhověla plně ani procesním návrhům matky

pokračování

nezletilých dětí. Co se týče jejího vyjádření na jednání konaném dne 21. 8. 2017, to bylo míněno jako žádost k účastníkům, aby se ve věci zdrželi obstrukcí. Své vyjádření považuje za správné, neboť vedlo k tomu, že se zúčastnění skutečně zdrželi nadbytečných procesních kroků a podání a věc tak mohla být následně (dne 25. 8. 2017) rozhodnuta. Vydání meritorního rozhodnutí přitom nebylo výsledkem tlaku předchozího kárného řízení, ale důsledkem završeného dokazování. Kárně obviněná se rovněž ohradila proti tvrzení kárného navrhovatele o nesoustředěném a neefektivním vedení řízení. Uvedla, že otázky právních zástupců účastníků byly sice podrobnější, avšak povětšinou nikoliv od věci; pokud by tyto otázky nepřipustila, (což se ale několikrát stalo), čelila by výtce, že protistraně byl takový prostor dán. Výtky kárného navrhovatele jsou rovněž v rozporu s objektivním stavem věci. Dne 21. 8. 2017 si na předmětnou věc vyhradila, (zcela mimořádně) celý jednací den, a to mimo své jednací dny, a to jen proto, aby se podařilo věc skončit.

[17] Na nařízeném ústním jednání, konaném dne 29. 3. 2018, kárně obviněná uvedla, že kárný návrh vedený pod sp. zn. 11 Kss 5/2017 považuje za zmatečný, neboť z něj není zřejmé, čeho konkrétního se měla dopustit. Co se týče vytýkaných průtahů, v době, kdy je jí vytýkána nečinnost ve věci [sp. zn. 23 E 259/2010](#), byla velice přetížená a neměla k dispozici asistentku ani vyšší soudní úřednici. Spis byl, zřejmě chybou kanceláře, po určitou dobu ztracen, pravděpodobně byl založen do jiného spisu. Čekalo se také nějakou dobu na výsledek dovolacího řízení, které mohlo zvrátit vykonatelnost exekučního titulu. Co se týče věci [sp. zn. 9 P 178/2014](#), kárně obviněná uvedla, že řízení ve věci nezletilých dětí jsou obecně specifická, plná emocí. Soudce se musí oprostít od všeho a soustředit se pouze na to, aby správně rozhodl, hájil zájmy dětí a mnohdy musí jít i proti vůli rodičů, kteří pak své negativní emoce obrací proti němu, nerozhoduje-li tak, jak si představují. Právě o takový případ šlo i v posuzované věci. S ohledem na její náročnost nepovažuje délku řízení za nepřiměřenou a není si vědoma ani žádných chyb. Ostatně, ani odvolací soud při svém rozhodování nikdy neshledal její neodbornost či podjatost. Ve věci se snažila rozhodnout nestranně, v zájmu nezletilých dětí, přestože jejich otec opakovaně dával podněty k jejímu kárnému stíhání a vznášel námitky podjatosti. V průběhu řízení bylo vydáno velké množství předběžných opatření, neboť rodiče nebyli schopni se na ničem shodnout. I tato skutečnost se podílí na celkové délce řízení. Kárně obviněná se snažila o stabilizaci poměrů mezi rodiči a dětmi a podařilo se jí, aby i otec měl zachovánu možnost se s nimi stýkat. Má za to, že je fakticky trestána za to, že se snažila uvedenou věc projednat maximálně poctivě, v zájmu dětí. Co se týká sporné poznámky o agresivitě otce, ta je, dle názoru kárně obviněné, vytržena z kontextu; byla nicméně indikována i znalci v rámci znaleckého posuzování. K výroku pronesenému na jednání dne 21. 8. 2017 uvedla, že jím mínila zástupce OSPOD a zejména matku nezletilých dětí informovat o existenci kárného řízení, neboť vycházela z toho, že dozvěděla-li by se o jejím kárném stíhání později, mohla by z tohoto důvodu vznést námitku podjatosti. Na tomto sdělení neshledává nic nepatřičného, stejně jako na výzvě, kterou apelovala na strany, aby se zdržely procesních obstrukcí; věc byla již totiž zralá k vydání rozhodnutí. Dále kárně obviněná, obdobně jako ve svém vyjádření ke kárnému návrhu, zopakovala důvody, které jí vedly ke zrušení jednání nařízených na 27. 3. 2017 a 21. 6. 2017. Kárně obviněná dále vypověděla, že za poslední roky docházelo na opatrovnickém oddělení k častému střídání pracovníků soudní kanceláře, což sebou neslo časté chyby v jejich práci a nutnost jejich opakovaného zaučování. Asistentky jí byly za poslední roky přiděleny tři. S první z nich byl rozvázán pracovní poměr pro neuspokojivé pracovní výsledky – je tak evidentní, že jí s prací příliš nepomohla. Dále kárně obviněná upozornila, že je jedinou opatrovnickou soudkyní v Praze, která nevykazuje věci starší tří let. Svou pracovní výkonnost hodnotí jako dostatečnou, a to i s přihlédnutím k tomu, že jí do výkazů nebyla započtena celá řada věcí, což může kárnému soudu doložit.

[18] K dotazu kárného navrhovatele, proč v případě nespokojenosti s prací asistentky tuto skutečnost neavizovala ve dení soudu, uvedla, že fakt, že u sebe shromažďuje spisy a nekoná v nich, byl zjištěn až následně. Do té doby neměla důvod ji z něčeho takového podezřívát. Potvrdila také, že se jí kárný navrhovatel snažil pomáhat při výběru soudních znalců. Na dotaz, proč ve věci sp. zn. 23 E 259/2010 nereagovala na opakované žádosti oprávněné na provedení procesních úkonů, vypověděla, že si na to již nevzpomíná. Dále kárně obviněná zodpověděla otázky kárného senátu i kárného navrhovatele, vztahující se k vytýkané nečinnosti ve věcech sp. zn. 9 P 178/2014 a sp. zn. 23 E 259/2010.

[19] V rámci nařízeného ústního jednání byly předsedou senátu sděleny výsledky přípravného šetření, provedeného v souladu s ustanovením § 13 zákona č. 7/2002 Sb.

[20] Kárný senát si především od kárného navrhovatele vyžádal předložení spisů Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 9 P 178/2014 a 23 E 259/2010, ve kterých byly kárně obviněné vytýkány průtahy.

[21] Z obsahu spisu sp. zn. 23 E 259/2010 se podává, že podáním ze dne 19. 8. 2011 požádal povinný o prominutí nebo snížení pokuty, která mu měla být uložena usnesením ze dne 28. 6. 2011, č. j. 23 E 259/2010 – 26. Dále je ve spise založeno podání právního zástupce oprávněné ze dne 26. 9. 2011, kterým podala návrh na uložení další pokuty povinnému k vymožení nepeněžitěho plnění. Spis zůstal bez úkonu až do 24. 11. 2016, kdy byl usnesením č. j. 23 E 259/2010 – 38, návrh povinného na prominutí pokuty, uložené mu usnesením Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 1. 7. 2010, č. j. 23 E 259/2010-14, zamítnut. Toto usnesení bylo vydáno již soudkyní Mgr. P. F.; dle úředního záznamu ze dne 17. 10. 2016 byla věc jmenovanou soudkyní k témuž dni převzata.

[22] Z připojeného výpisu ze systému ISAS vyplývá, že spis sp. zn. 23 E 259/2010 byl od 8. 3. 2011 veden na kárně obviněnou a to až do 18. 10. 2016, kdy se nacházel na soudní kanceláři. Ke dni 7. 4. 2011 je ve výpisu uvedena poznámka „*spojeno*“, s odkazem na spis sp. zn. 40 E 301/2011. Dle výpisu ze systému ISAS, vztahujícího se ke spisu 40 E 301/2011, který předložil kárný navrhovatel u jednání, jde o spis, který byl původně přidělen kárně obviněné, později (dne 17. 10. 2016) byl převeden na Mgr. F.. Od 7. 4. 2011 (datum spojení se spisem sp. zn. 23 E 259/2010) do 30. 6. 2011 se nacházel u kárně obviněné.

[23] Spisem sp. zn. 9 P 178/2014, ani údaji systému ISAS, dokládajícími jeho umístění a pohyb, dokazování prováděno nebylo.

[24] Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 0 Spr 81/2017 kárný senát dále zjistil, že Ministerstvo spravedlnosti uznalo nepřiměřenou délku řízení vedeného u tohoto soudu pod sp. zn. 23 E 259/2010, neposkytlo nicméně stěžovatelce v tomto smyslu žádné finanční zadostiučinění. V tomto spise je dále založeno stanovisko místopředsedkyně obvodního soudu JUDr. K., dle kterého byl spis omylem založen do jiného spisu po dobu pěti let. Odpovědnost za tento stav je spatřována na straně kárně obviněné (ve smyslu její nečinnosti), soudní kanceláře i v nedostatečné kontrolní činnosti předchozího vedení soudu.

[25] U nařízeného jednání byl též proveden důkaz přehráním části audiozáznamu jednání konaného ve věci sp. zn. 9 P 178/2014 dne 21. 8. 2017. Bylo zjištěno, že v úvodu tohoto jednání (v čase 0:35 až 2:30) kárně obviněná skutečně uvedla doslovně to, co je jí vytýkáno kárným návrhem; rovněž je zřejmé že v čase 3:50 záznamu, v rámci přednesu právní zástupkyně matky

pokračování

nezletilých dětí, která uvedla, že neví, zda otec podává či nepodává stížnosti, kárně obviněná přitakala: „*podává*“.

[26] Kárný senát provedl dále důkaz spisem Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 2 St 18/2017, vztahujícím se k věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 9 P 178/2014. Spis obsahuje stížnost otce nezletilých dětí ze dne 10. 9. 2017, doručenou téhož dne datovou schránkou obvodnímu soudu k rukám kárného navrhovatele. Stížnost se týká „nevhodného chování“ kárně obviněné na jednáních konaných dne 15. 11. 2016 a 21. 8. 2017 (jde o skutky, které jsou předmětem kárného návrhu ve věci vedené původně pod sp. zn. 11 Kss 7/2017). Na tuto stížnost odpověděl kárný navrhovatel přípisem ze dne 13. 9. 2017, kde konstatoval, že po přehrání příslušných pasáží záznamů z obou jednání je zřejmá neschopnost soudkyně vést řízení ve smyslu požadavku příslušných procesních předpisů. Konkrétně k úvodnímu přednesu kárně obviněné na jednání dne 21. 8. 2017 uvedl, že takové vyjádření nemá na soudním jednání místo a je zcela neakceptované. Působí tak, jako by kárně obviněnou teprve podání kárného návrhu přimělo k tomu, aby ve věci meritorně rozhodla. Co se týče souhlasné glosy během „nadbytečného monologu“ právní zástupkyně matky nezletilých dětí (přítakáním kárně obviněné „*podává*“), tu kárný navrhovatel vyhodnotil jako jednoznačné zpochybnění nestrannosti soudkyně. Tuto pochybnost evokuje i nevhodné vyjádření, že „*věc musí rozhodnout, protože ve věci nebyly shledány důvody její podjatosti*“. To mohlo, podle názoru kárného navrhovatele, skutečně působit tak, že byt' se kárně obviněná podjatou cítí, musí věc rozhodnout, s ohledem na rozhodnutí o námitce podjatosti nadřízeným soudem. Kárný navrhovatel tak uzavřel, že pro tyto skutky podá na kárně obviněnou další kárný návrh.

[27] Důkaz byl proveden také spisem Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 2 St 42/2016, taktéž se vztahujícím k věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 9 P 178/2014. Z obsahu tohoto spisu vyplývá, že otec nezletilých dětí podal na kárně obviněnou několik stížností; dne 29. 9. 2016 stížnost na průtahy v řízení, nekritické hodnocení důkazů předložených zástupci rodičů dětí a neobjektivní přístup kárně obviněné k jejich otci, dne 10. 11. 2016 stížnost na způsob vedení řízení kárně obviněnou a dne 4. 12. 2016 stížnost obdobného obsahu. V části, kde byly kárně obviněné vytýkány průtahy, místopředsdkyně soudu JUDr. K. uznala důvodnost stížnosti, přičemž uvedla, že tyto průtahy již byly vyřešeny výtkou předsedy soudu. Otec dětí vyjádřil s tímto vyřízením nesouhlas a stížnost proto byla postoupena k vyřízení Městskému soudu v Praze. Místopředseda Městského soudu v Praze ve sdělení ze dne 20. 12. 2016, sp. zn. 1 St 189/2016 uvedl, že prostřednictvím stížnosti nelze přezkoumávat procesní postup soudu. Pokud jde o námitky stran neobjektivního hodnocení důkazů kárně obviněnou a okolnosti zakládající její případnou podjatost, ty lze posoudit v rámci přezkumu vydaného rozhodnutí odvolacím soudem. Co se týče vytýkaných průtahů v řízení, ty byly již vyřešeny výtkou předsedy obvodního soudu. Místopředseda městského soudu dále uvedl, že věc bude místopředsdkyní Obvodního soudu pro Prahu 7 nadále sledována a městský soud bude v tomto smyslu informován.

[28] Z přehledů stížností podaných u Obvodního soudu pro Prahu 7 v roce 2017 (vyhotoveného kárným navrhovatelem dne 31. 8. 2018, pod sp. zn. 0 Spr 585/2017) se podává, že u obvodního soudu bylo v tomto roce podáno celkem 17 stížností. Čtyři stížnosti směřovaly proti kárně obviněné, dvě stížnosti byly vyhodnoceny jako odůvodněné.

[29] Kárný senát si vyžádal taktéž stanovisko soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 7 k osobě kárně obviněné a podmínkám na opatrovnickém úseku tohoto soudu v letech 2015 až 2017. Soudcovská rada ve svém vyjádření ze dne 6. 3. 2018 uvedla, že kárně obviněná působila na opatrovnickém úseku soudu až do 28. 2. 2018 jako jediná soudkyně a není proto možné poskytnout například srovnání její pracovní výkonnosti s jinými kolegy. Bez znalosti jednotlivých

spisů pak nelze zodpovědně hodnotit plnění pracovních povinností kárně obviněnou. Ve vztahu ke kolegům je přátelská a ochotná. Pokud jde o podmínky na opatrovnickém úseku soudu, v době od 1. 9. 2015 do 31. 8. 2016 zde byla přidělena asistentka, pracující současně i pro civilní senát. Od 1. 10. 2016 byla kárně obviněné přidělena jiná, začínající asistentka, která od 1. 12. 2017 rovněž pracovala pro další civilní senát. Od 31. 7. 2017 byla kárně obviněné přidělena jiná asistentka, rovněž současně vykonávající činnost pro civilní senát. Kárně obviněná měla k dispozici jednací síň v rozsahu dvou dnů v týdnu. Do 17. 10. 2016 vyřizovala též rejstřík 22 D, veškeré věci týkající se projednání dědictví a senát 23 E (rozhodování ve věcech výkonu rozhodnutí, krom věcí soudních exekucí). Počátkem roku 2015 se celý civilní úsek, včetně úseku opatrovnického, nacházel v krizi z hlediska personálního zabezpečení administrativou, což tehdejší soudcovská rada opakovaně řešila i s vedením Městského soudu v Praze.

[30] Konečně, z osobního spisu kárně obviněné bylo zjištěno, že soudkyně byla jmenována dne 26. 4. 1996, od 27. 4. 1996 je předsedkyní senátu Obvodního soudu pro Prahu 7. Z obsahu osobního spisu nebyly zjištěny žádné výtky k plnění jejích pracovních povinností, s výjimkou výtky za porušení pracovních povinností ze dne 18. 7. 2016, sp. zn. 0 Spr 432/2016 (ta se však netýkala věci sp. zn. 9 P 178/2014 a sp. zn. 23 E 259/2010).

[31] Návrhy na další doplnění dokazování kárný senát zamítl. Složka dokumentů, předložená kárným navrhovatelem při ústním jednání, obsahující výkonnost opatrovnických úseků obvodních soudů v Praze za období let 2012 až 2018, přehled nápadu na těchto úsecích v letech 2014 až 2017, výkazy o pohybu agend P a Nc Obvodního soudu pro Prahu 7 v letech 2010 až 2016, přehled nápadu, nevyřízených věcí a rozhodnutí nevyhotovených v zákonné lhůtě u Obvodního soudu pro Prahu 7 za období let 2009 až ledna 2018, některé změny rozvrhu práce tohoto soudu v letech 2015 až 2017 a přehled pracovní nepřítomnosti kárně obviněné v letech 2014 až 2018, totiž neshledal za relevantní z pohledu projednávaných skutků. Z důvodů, o nichž bude pojednáno dále, bylo totiž dokazování ve věci vytýkaných průtahů v řízení prováděno pouze ve vztahu k věci sp. zn. 23 E 259/2010, kde otázka pracovního zatížení a výkonnosti kárně obviněné nemohla mít, ani z pohledu obhajoby kárně obviněné, potřebnou relevanci; část předkládaných důkazních prostředků (protokoly z jednání, konaných v jiných věcech, přehled rozhodnutí nevypravených v zákonné lhůtě) pak s projednávanými skutky nesouvisí vůbec. Posledně uvedený závěr pak pro tento důkazní návrh platí bezesbytku i pro kárným návrhem tvrzené nevhodné jednání kárně obviněné u ústních jednání, konaných dne 15. 11. 2016 a 21. 8. 2017. Co se týče důkazních návrhů kárně obviněné (čestné prohlášení její kolegyně JUDr. P., hodnocení služebního postupu kárně obviněné, provedené JUDr. B., e-mailová komunikace mezi kárným navrhovatelem a kárně obviněnou a přehled výkonnosti soudců opatrovnického úseku na obvodních soudech v Praze v období ledna a února 2018), i zde dospěl kárný senát k závěru, že provedení těchto důkazů není k bližšímu objasnění skutkového stavu věci potřebné, neboť skutkový stav byl již provedeným dokazováním zjištěn dostatečně.

[32] Kárný navrhovatel ve svém závěrečném návrhu uvedl, že oba kárné návrhy nelze považovat za šikanu. Vytýkaná pochybení musel řešit, před podáním kárných návrhů situaci s kárně obviněnou probíral a upozorňoval jí na nedostatky v její práci; v případě průtahů v řízení předcházelo taktéž uložení výtky. Kárnému navrhovateli nejde o to, aby urychlil vyřizování konkrétní věci; otce nezletilých dětí ve věci sp. zn. 9 P 178/2014 nezná a nikdy s ním nehovořil. Vztahy s kárně obviněnou považuje za korektní, snažil se jí opakovaně pomoci, a to i při řešení jejích problémů s asistenty. Jako bývalému místopředsedovi soudu je mu známo, že předcházející předseda obvodního soudu byl nespokojen s tím, jak kárně obviněná opakovaně nevyhotovovala rozhodnutí v zákonem stanovených lhůtách, a taktéž již zvažoval podání kárného návrhu. Nezpochybnuje, že kárně obviněná zná dobře hmotné právo a že její rozhodnutí jsou kvalitní,

pokračování

současně však nelze přehlédnout, že v opatrovnických věcech je mimořádně důležitá i rychlost rozhodování. Je si vědom toho, že jde o jednu z nejdůležitějších agend, jakkoliv její právní úprava není tak rozsáhlá. Právě proto, že v opatrovnických řízeních se rozhoduje o nezletilých dětech a zákon požaduje, aby se tak stalo s co největším urychlením, cítí potřebu dodržování tohoto požadavku vyžadovat. V případě kárně obviněné se tak ale v řadě věcí neděje. Pokud jde o situaci na pracovišti, problémy se zajištěním administrativního aparátu panují na všech pražských soudech, Obvodní soud pro Prahu 7 se tomuto stavu nikterak nevymyká. Kárně obviněná měla od roku 2015 k dispozici asistentku a vyšší soudní úřednici, kárný návrhovač pro ni zajistil též posílení opatrovnického oddělení o druhou rejstříkovou vedoucí. Co se týče vytýkaných průtahů v řízení, dle názoru kárného návrhovače opatrovnické řízení ve věci sp. zn. 9 P 178/2014 trvalo neúměrně dlouho a nebylo vedeno efektivně, což podrobněji rozvedl. Zdůraznil, že potíže s rychlostí řízení má kárně obviněná i v jiných věcech, přičemž v řadě případů nevyhotovuje rozhodnutí ve stanovených lhůtách. K věci sp. zn. 23 E 259/2010 uvedl, že předmětný spis se musel nacházet u kárně obviněné, je mu známo, že ve spisech nemá úplný pořádek. Je přesvědčen, že okolnosti věci dokládají, že se kárně obviněná této agendě řádně nevěnovala. Pokud jde o nevhodné chování na nařízených jednáních, kárný návrhovač uvedl, že dle vyjádření bývalé asistentky kárně obviněné se tato o věci vyjadřovala tak, že nemá ráda agilní a inteligentní účastníky řízení, neboť jsou nebezpeční. Měla též uvést, že je zvědavá, kam až budou rodiče nezletilých dětí schopni zajít, nebo jak je utahá. Na otce nezletilých dětí nahlížela tak, že nemá dobré výchovné předpoklady. Poté, co kárný návrhovač obdržel stížnost otce na jednání kárně obviněné, dospěl v kontextu celé věci k závěru, že jednání kárně obviněné lze považovat za spáchání kárného deliktu. Vytýkané kárné provinění je deliktem ohrožovacím a k jeho spáchání tedy nemusí dojít až tím, že je vydáno rozhodnutí podjatým soudcem. Postačí, pokud soudce svou nestrannost jen zpochybní, což se stalo právě ve věci sp. zn. 9 P 178/2014. Pokud totiž soudce v rámci problematičtějšího, emočně vypjatého řízení, na jednání zmíní, že na základě stížnosti otce je proti němu vedeno kárné řízení, nutně to působí tak, že je soudce na tohoto účastníka našťvaný. Vyjádření kárně obviněné na počátku jednání konaného dne 21. 8. 2017 mohlo vyznít, jako vyjádření negativního postoje, který by se mohl projevit na výsledku řízení. Kárný návrhovač trvá též na tom, že nevhodná byla i poznámka kárně obviněné o agresivitě otce na jednání konaném dne 15. 11. 2016. Existence takové agresivity totiž nevyplývá ze znaleckých posudků a nelze ji dovozovat ani z trestního oznámení matky, neboť otec nezletilých dětí byl jejího obvinění zproštěn. Ze všech důvodů proto kárný návrhovač na podaných návrzích trvá a navrhl, aby bylo kárně obviněné uloženo kárné opatření ve formě srážek z platu.

[33] Obhájce kárně obviněné se ve svém závěrečném návrhu soustředil nejdříve na podmínky, v nichž kárně obviněná pracuje. Uvedl, že výpomoc současné asistentky kárně obviněné nemohla být natolik významná, jak tvrdí kárný návrhovač. Asistentka se totiž nejprve připravovala na justiční zkoušky a i poté byla kárně obviněné k dispozici pouze částečně, neboť pracovala i pro dalšího soudce. Kárný návrhovač taktéž zcela přehlíží fluktuaci administrativního aparátu, neboť jen během posledního jednoho a půl roku se na opatrovnickém oddělení vystřídaly tři asistentky, tři rejstříkové vedoucí a nespočet dalších pracovníků, což s sebou nutně nese potřebu jejich zaučování a nalézání vzájemné koordinace, v důsledku čehož dochází ke zdržením. Bez projednání s kárně obviněnou došlo taktéž k přerozdělení agendy, čímž byla narušena stabilita pracovního prostředí. Obhájce kárně obviněné též odmítl názor, že by opatrovnické řízení mělo být standardně skončeno do šesti měsíců, přičemž poukázal na obvyklé problémy se zpracováním znaleckých posudků. Upozornil, že dle kárné judikatury je při posuzování nečinnosti soudce nutno zohlednit i jeho zátěž, druh vyřizované agendy, kvalitu administrativní podpory a další aspekty, přičemž práci soudce nelze jakkoliv normovat. I soudce má své pracovní limity a nelze po něm požadovat, aby se dlouhodobě přetěžoval a vystavoval nezvladatelným

stresům a aby zcela rezignoval na svůj osobní život. Proto nemůže být soudce shledán kárně odpovědným za to, že je dlouhodobě značně vytížen, v důsledku čehož není schopen činit všechny potřebné úkony neprodleně tak, jak by to odpovídalo potřebám každého jednotlivého řízení. Kárně obviněná si je přitom plně vědoma povinností soudce a snaží se po celou dobu svého působení tyto povinnosti naplňovat dle svého nejlepšího vědomí a svědomí, což bylo na jednání před kárným soudem prokázáno. K vytykánému nevhodnému chování na nařízených jednáních, obhájce uvedl, že kárně obviněná svými vyjádřeními rozhodně neporušila své povinnosti a neohrozila důvěru v soudcovský stav. Pokud je rozhodnutí soudce bezdůvodně kritizováno a napadáno nespokojenými účastníky či vedením soudu, může se soudce dostat do situace, kdy se bude bát rozhodovat a veškerá soudcovská nezávislost bude pouze deklarovanou formalitou. Upozornil, že otázka možné podjatosti soudce má být řešena procesními prostředky a nikoliv podáváním kárného návrhu. Kárně obviněná se vždy snaží hájit především zájmy dětí, s účastníky jedná korektně a nezaujatě a nezavdává tak důvody k pochybnostem o své nestrannosti. Pokud by kárně obviněná hned v úvodu jednání konaného dne 21. 8. 2017 účastníkům řízení neoznámila, že je s ní vedeno kárné řízení z důvodu stížnosti jednoho z nich, pak by druhý účastník mohl namítat, že následně vydané rozhodnutí bylo vydáno podjatou soudkyní. Ze všech uvedených důvodů proto navrhl, aby byla kárně obviněná kárných obvinění zproštěna v plném rozsahu.

[34] Kárně obviněná využila svého práva závěrečného slova, kde především poukázala na svou dosavadní bezúhonnost a také na fakt, že řada argumentů uplatněných u jednání kárným návrhovatelem, jí nebyla vytykána a nebyla taktéž pojata do kárných návrhů. Pokud v některých případech nerozhodovala v přiměřených lhůtách, či včas nevypravila rozhodnutí, důvodem byly vždy vnější okolnosti, které nemohla ovlivnit. Má za to, že svou práci vykonává řádně, o čemž svědčí i fakt, že nevykazuje žádné staré nedodělky.

[35] V rámci samotného posouzení dané kárné věci se kárný senát zabýval nejprve tím, zda byl návrh podán v rámci otevřených lhůt, vyplývajících z ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. V případě skutku, uvedeného pod bodem 1. kárného návrhu, vedeného původně pod sp. zn. 11 Kss 7/2017 (vytykáne nevhodné jednání kárně obviněné na jednání konaném dne 15. 11. 2016), dospěl kárný senát k závěru, že v této části byl kárný návrh podán až po uplynutí subjektivní lhůty zákonem k tomu stanovené. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. totiž *návrh na zahájení kárného řízení musí být podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se návrhověl dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu.* Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 2 St 42/2016 bylo zjištěno, že o tomto skutku se, v rozsahu umožňujícím jeho předběžné právní hodnocení (k tomu viz například rozhodnutí kárného senátu tohoto soudu ze dne 6. 9. 2017, č. j. 13 Kss 5/2017 – 120, dostupné na www.nssoud.cz), kárný návrhověl dozvěděl již ze stížnosti otce nezletilých dětí, která byla k jeho rukám doručena dne 5. 12. 2016. V této stížnosti bylo výslovně namítáno prohlášení kárně obviněné o evidentní agresivitě otce, plynoucí z obsahu spisu. Tímto okamžikem tedy kárnému návrhověli počala běžet lhůta šesti měsíců k podání kárného návrhu a její poslední den připadl na 5. 6. 2017. Vzhledem k tomu, že kárný návrh byl podán až dne 15. 9. 2017, byl v tomto rozsahu podán opožděně. Jde tedy o situaci předpokládanou ustanovením § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., podle kterého *senát bez ústního jednání řízení zastaví, byl-li návrh na zahájení řízení podán opožděně nebo byl-li vzat zpět.* S ohledem na tyto skutečnosti proto kárný senát výrokem III. tohoto rozhodnutí řízení o kárné odpovědnosti pro uvedený skutek zastavil.

[36] Ve zbytku považuje kárný senát oba kárné návrhy za podané včas z hlediska běhu objektivní i subjektivní lhůty. Neztotožňuje se přitom s názorem kárně obviněné, že v případě vytykánych průtahů ve věci sp. zn. 9 P 178/2014 nebyla dodržena subjektivní lhůta k podání

pokračování

kárného návrhu, neboť spisovou kontrolou provedenou v červnu roku 2016 byly v této věci zjištěny nedostatky a kárně obviněné za ně byla uložena výtka, což jasně dokládá, že o vytýkaných průtazích musel kárný návrhovař vědět již v té době. Toto tvrzení kárně obviněné vyvrací obsah spisu Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 0 Spr 432/2016, obsahující průběh a závěry zmiňované spisové kontroly. Dle jeho obsahu mělo být tehdy kontrolováno celé oddělení 9 P, nicméně spis sp. zn. 9 P 178/2014 mezi kontrolovanými spisy uveden není a uložená výtka se k tomuto spisu nevztahuje. Stejně tak kárný senát odmítl obdobnou argumentaci kárně obviněné, vztahující se k její vytýkané nečinnosti ve věci sp. zn. 23 E 259/2010, kde tvrdí, že tento spis byl nalezen při reorganizaci úseku již v měsíci listopadu roku 2016. Samotný fakt, kdy byl předmětný spis fyzicky nalezen, totiž pro posouzení běhu lhůt k podání kárného návrhu není podstatný. Podstatné je, kdy se o existenci možných průtahů ve věci dozvěděl kárný návrhovař. Dle obsahu spisu Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 0 Spr 81/2017 se tak prokazatelně stalo až dne 26. 1. 2017, kdy byla soudu doručena žádost Ministerstva spravedlnosti o vyjádření ve věci možných průtahů. Byl-li tedy kárný návrh stran tohoto skutku podán dne 18. 7. 2017, stalo se tak v rámci otevřených lhůt.

[37] Pokud jde o skutek, kterým je kárným návrhem kárně obviněné vytýkáno zaviněné porušení povinností, které zapříčinilo vznik nedůvodných průtahů ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. 23 E 259/2010, zde považuje kárný senát na základě provedeného dokazování za bezpečně prokázané, že ve vytýkaném období, tj. od 19. 8. 2011, do doby převedení spisů na Mgr. F. (18. 10. 2016), byl spis veden na kárně obviněnou, u které se měl také v tomto období fyzicky nacházet (viz výše zmiňovaný obsah výpisu ze systému ISAS). Z obsahu samotného spisu pak jednoznačně vyplývá, že kárně obviněná nikterak nereagovala na podání povinného ze dne 19. 8. 2011, ani na následující podání oprávněné; ve spisu není proveden až do doby jeho převedení na novou soudkyni žádný úkon. Není tedy pochyb o tom, že kárně obviněná byla v uvedeném období zcela nečinná, a to v rozsahu mnohonásobně překračujícím obecně akceptovatelnou lhůtu k provedení úkonu ve věci, jak se podává z ustálené judikatury tohoto kárného soudu (hranicí, za níž již nečinnost soudce není možné akceptovat, bývá u věcí, které jsou již meritorně projednávány, obvykle lhůta tří měsíců – viz například rozhodnutí ze dne 22. 6. 2011, č. j. 11 Kss 11/2009 - 224 a ze dne 20. 3. 2014, č. j. 16 Kss 9/2013 - 91). Kárný senát přitom nepřijal obhajobu kárně obviněné, založenou na tvrzení, že předmětný spis byl zřejmě omylem připojen k jinému spisu, neboť i kdyby tomu tak skutečně bylo, nezbavuje ji to odpovědnosti za to, aby v příslušné soudní věci nezůstala zcela pasivní. Nebylo přitom prokázáno, že by se kárně obviněná aktivně snažila zmiňovaný spis dohledat; naopak sama ve své výpovědi uvedla, že do tohoto spisu přicházela podání a pošta, které nemohla založit, neboť spis neměla k dispozici, přičemž nebyla schopna vysvětlit, proč neprohledala své spisy a nechtěla v tomto směru sjednat nápravu. Vše přitom nasvědčuje závěru, že předmětný spis byl připojen ke spisu sp. zn. 40 E 301/2011, který se nacházel u ní. O existenci vytýkaného provinění, ve smyslu zaviněné nečinnosti vyvolávající dlouhodobé průtahy v řízení, tak není pochyb.

[38] Na uvedeném závěru nemůže nic změnit ani fakt, že konstatované průtahy byly zjištěny toliko v jedné soudní věci. Nelze totiž přehlédnout celkovou dobu zjištěných průtahů (zhruba pět let), která již sama o sobě dosahuje intenzity kárného provinění. Současně nebylo zjištěno, že by v práci se spisem kárně obviněné bránily vnější okolnosti, které nemohla ovlivnit, jako je například enormní nápad věcí, nedostatečné personální či technické zabezpečení, apod. Výrokem I. proto kárný senát uznal kárně obviněnou vinou ze spáchání předmětného kárného provinění.

[39] Pokud jde o výrok, kterým byla kárně obviněná zproštěna kárného provinění, spatřovaném ve způsobení nedůvodných průtahů v řízení ve věci vedené u Obvodního soudu

pro Prahu 7 pod sp. zn. 9 P 178/2014, zde byl zprošťující výrok (II.1.) předurčen způsobem, jakým byl formulován samotný kárný návrh. Jak bylo již výše uvedeno, kárný navrhovatel v návrhu podrobně popsal jednotlivé úkony, které byly v dané věci učiněny od doby, kdy byla obvodnímu soudu postoupena Okresním soudem v Českých Budějovicích, přičemž uvedl, že vytýkané průtahy spatřuje v účelovém odročení jednání ve dnech 27. 3. 2017 a 19. 6. 2017. I přes výzvu kárného senátu k upřesnění tohoto návrhu pak vymezil skutek stejným způsobem, tak jak je popsán pod bodem [6] odůvodnění tohoto rozhodnutí.

[40] Průtahy v řízení jsou ze své podstaty stavem, kdy v určitém období nejsou v řízení činěny úkony (a to vůbec, případně jsou činěny jen úkony, které zjevně nemohou vést ke skončení řízení), přičemž doba této nečinnosti již atakuje právo účastníků řízení na spravedlivý proces, jak je definován v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publikované pod č. 209/1992 Sb.). Za použití trestně právní terminologie jde o delikt trvající, neboť nečinností soudce, překračující akceptovatelnou hranici, je nastolen nežádoucí stav, který trvá do doby, než je ve věci učiněn úkon, směřující ke skončení věci. Již Nejvyšší soud, v době, kdy vykonával funkci soudu kárného, opakovaně konstatoval, že skutková podstata průtahů v řízení, coby kárného provinění, je „*naplněna zaviněnými průtahy v uvedeném období být jen v jedné věci, měly-li za následek obrožení důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů*“ (viz například rozhodnutí ze dne 20. 9. 2016, sp. zn. 1 Skno 8/2006; zvýraznění doplněno kárným senátem). Je-li tedy soudci kárným návrhem vytýkáno, že se dopustil nedůvodných průtahů v řízení, je imanentní součástí popisu vytýkaného skutku (jímž je kárný senát vázán) vymezení počátku a konce doby vytýkané nečinnosti. To kárný návrh v případě vytýkaného skutku ani přes výzvu a poučení kárného senátu neobsahuje. Nelze jistě vyloučit, že nedůvodným odročovaním jednání mohou být průtahy v řízení založeny, povinností kárného navrhovatele je však uvést, ve kterém období dle jeho názoru nedůvodné průtahy v řízení z tohoto důvodu nastaly. Kárný senát není oprávněn za kárného navrhovatele dovozovat, zda měly například průtahy nastat od okamžiku takových odročení do doby provedení dalšího úkonu směřujícího ke skončení věci, či zda v důsledku nedůvodných odročení jednání mohly průtahy v řízení nastat až později (uplynula-li by zmiňovaná referenční lhůta k provedení úkonu až v době po stanoveném termínu jednání), apod.

[41] Za popsané situace kárný senát zvažoval, zda lze předmětnou část kárného návrhu projednat meritorně. Konstatoval, že procesní úprava kárného řízení, kterému nepředchází žádné formalizované přípravné řízení vedené jiným orgánem, vylučuje i přes přípustnost přiměřené aplikace trestního řádu (viz § 25 zákona č. 7/2002 Sb.) možnost uvažovat o postupu odpovídajícímu oprávnění soudu v trestním řízení, který může za podmínek vyplývajících z ustanovení § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu věc vrátit do přípravného řízení k jejímu došetření. Současně kárný senát odmítl postup zvolený Vrchním soudem v Olomouci (jako dřívějším soudem kárným) v rozhodnutí ze dne 8. 1. 2007, sp. zn. 1 Ds 19/2006, který v typově obdobném případě řízení zastavil podle ustanovení § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. Tento postup odůvodnil tím, že „*[n]obsahuje-li kárný návrh, ani jeho přílohy, specifikaci věci, v nichž se kárně obviněný soudce měl vytýkaných porušení pracovních povinností, zakládajících odpovědnost pro kárné provinění, dopustit, poté v této části nemůže být pokládán za návrh odpovídající požadavkům zákona. Odstranění jeho nedostatků, aby mohl být podkladem pro ústní jednání, resp. pro rozhodnutí konstatující kárnou odpovědnost kárně obviněného soudce, je možné jen v rámci subjektivní lhůty upravené zněním § 9 odst. 1 zák. č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů. (...) Byl-li návrh ve smyslu výše vyloženého požadavku doplněn až dne (...), došlo k marnému uplynutí uvedené subjektivní lhůty, pro kteroužto skutečnost bylo třeba, ve vztahu k výše vymezené části kárného návrhu aplikovat ustanovení § 14 písm. a) zák. č. 7/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů, o zastavení kárného řízení.*“ Kárný senát má za to, že uvedený postup byl chybný,

pokračování

neboť v případě návrhových řízení (kam spadá i řízení kárné – viz § 8 odst. 1 zák. č. 7/2002 Sb.) je existence návrhu na zahájení řízení věcnou podmínkou řízení. Podá-li tedy některý z kárných navrhovatelů uvedených v § 8 odst. 2 až 4 zákona č. 7/2002 Sb. u Nejvyššího správního soudu návrh, jímž se domáhá kárného postihu konkrétního soudce, respektive soudního funkcionáře, je tím splněna věcná podmínka řízení a dochází k zahájení kárného řízení. Případné deficity takového návrhu mohou jistě být dle své povahy (odstranitelnou) překážkou dalšího postupu, na výše již konstatovaném faktu, že kárný návrh byl podán a řízení o něm bylo zahájeno, to však ničeho nemění. Nelze tedy přistoupit na argumentaci vrchního soudu, dle kterého je kárné řízení zahájeno buď podáním řádného kárného návrhu, nebo až okamžikem odstranění jeho vad do projednatelné podoby. Neudržitelnost takového názoru by byla zjevná zejména za situace, pokud by kárný navrhovatel nedostatečně určitý návrh na zahájení kárného řízení vůbec nedoplnil; v tomto případě by nebylo možné ani řízení zastavit, neboť podle názoru vrchního soudu nebylo kárné řízení dosud zahájeno.

[42] Za této situace kárný senát naznal, že o řešené části kárného návrhu nelze rozhodnout vydáním procesního rozhodnutí. Rozhodl se proto následovat praxi soudů v trestním řízení, které v obdobných případech rozhodují meritorně tak, že obžalovaného zproští obžaloby s odůvodněním, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem [§ 226 písm. b) trestního řádu]. Vzhledem tedy k tomu, že skutek spočívající v zaviněném vyvolání nedůvodných průtahů v řízení ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. 9 P 178/2014, nebyl v kárném návrhu vymezen dostatečně konkrétně, dospěl kárný senát k závěru, že ze své podstaty nemůže být kárným proviněním, a proto v tomto směru neprováděl žádné dokazování a kárně obviněnou postupem podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. v daném rozsahu obvinění ze spáchání kárného provinění zprostil.

[43] Co se týče posledních vytykánych skutků, tedy verbálních projevů kárně obviněné na jednání dne 21. 8. 2017, zde existenci obou vytykánych skutků považuje kárný senát za bezpečně prokázanou na základě důkazu provedeného přehráním příslušných částí zvukového záznamu z jednání; kárně obviněná ostatně existenci těchto skutků ani nikterak nerozporuje.

[44] Na rozdíl od kárného navrhovatele však kárný senát obě vytykaná vyjádření kárně obviněné nepovažuje za jakkoliv problematická.

[45] Úvodní přednes kárně obviněné vnímá kárný senát jako seznámení účastníků řízení s objektivně existující skutečností, které neobsahuje žádné nevhodné komentáře, hodnotící soudy, apod. Vysvětlení důvodů, které kárně obviněnou k danému přednesu vedly, tak jak je uvedla ve vyjádření ke kárnému návrhu i ve své výpovědi, považuje kárný senát za zcela plausibilní. Je logické, že považovala za žádoucí, aby i matka nezletilých dětí věděla o existenci jejího kárného stíhání, neboť vskutku nelze vyloučit, že by je mohla vyhodnotit tak, že se kárně obviněná nyní cítí být pod tlakem, což by se mohlo projevit na výsledném rozhodnutí ve věci. Bylo proto vhodné, aby o této skutečnosti byla vyrozuměna přímo kárně obviněnou, a to při nejbližší možné příležitosti, což jí umožnilo vyhodnotit její relevanci a případně na nastalou situaci odpovídajícím způsobem zareagovat. Za logický, byť poněkud nadbytečný, považuje kárný senát i apel kárně obviněné na účastníky, aby se zdrželi všeho, co by mohlo zbytečně oddálit vydání meritorního rozhodnutí. Závěr, že toto vyjádření mohlo působit na účastníky tak, že kárně obviněnou přimělo k vydání meritorního rozhodnutí až podání kárného návrhu a že za průtahy v řízení je odpovědný otec nezletilých dětí tím, že podává opakované stížnosti, je jen interpretací kárného navrhovatele; na kárný senát předmětné vyjádření kárně obviněné takto nepůsobí. Nelze rovněž přijmout hypotézu kárného navrhovatele, že posuzované vyjádření mohlo vyznít tak, že je kárně obviněná na otce dětí „naštvaná“, což mohlo založit pochybnosti o objektivitě jejího rozhodování.

Z vyjádření kárně obviněné nejsou patrné žádné emoce a nebyla zjištěna ani existence jakéhokoliv (jiného) nevhodného chování kárně obviněné vůči otci, které by hypotézu kárného navrhovatele podporovalo. V této souvislosti je nutno upozornit na fakt, že imanentním předpokladem výkonu soudcovské funkce je schopnost soudce přijímat (často i neoprávněnou) kritiku svého procesního postupu či rozhodování a zvládat negativní postoje, které vůči němu účastníci řízení z různých důvodů zaujímají. Z provedeného dokazování přitom nic nenasvědčuje závěru, že by se kárně obviněné této profesní dovednosti nedostávalo. Kárnému navrhovateli lze přisvědčit pouze v tom, že sdělení kárně obviněná, že i přes podanou námitku podjatosti „*musí*“ řízení dokončit, mohlo být potenciálně vnímáno jako její vnitřní pochybnost o tom, zda neměla být z projednání a rozhodování v dané věci vyloučena. Stejně tak lze ale uvedený výrok interpretovat například jako sdělení, že je po rozhodnutí nadřízeného soudu postaveno najisto, že nejsou dány důvody jejího vyloučení, přestože otec nezletilých dětí má o její nepodjatosti i nadále pochybnosti. Není jisté sporu o tom, že v praxi může konkrétní osoba přikládat zcela neúmyslně nežádoucí konotace řadě výroků, které jiní (včetně toho, kdo takový výrok pronesl) vnímají či míní naprosto neutrálně. Jakkoliv lze tedy připustit, že pokud by kárně obviněná namísto slova „*musím*“ použila například slovo „*mám*“, šlo by o vyjádření, které by bylo vhodnější, nelze přehlédnout, že z kontextu celé věci nic nenasvědčuje závěru, že by se jednalo o něco víc, než jen o ne zcela přiléhavě formulovanou část věty.

[46] Konečně, co se týká přitakání kárně obviněné, která na dotaz zástupkyně matky nezletilých dětí, zda jejich otec podává opakované stížnosti, uvedla: „*podává*“, na tomto výroku kárný senát neshledává nic nepatřičného. I v tomto případě kárně obviněná pouze potvrdila objektivně existující skutečnost (fakt, že v té době otec dětí podal na kárně obviněnou celkem čtyři stížnosti, byla prokázána obsahem spisu Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 2 St 42/2016), přičemž i zde se kárně obviněná zdržela jakýchkoliv dalších komentářů. Uvedená glosa by mohla být potenciálně považována za nevhodnou, pokud by kárně obviněná například současně hodnotila důvodnost těchto stížností, označila otce nezletilých dětí za kverulanta, apod.; nic takového se však v posuzované věci nestalo. Ani zde tedy není důvod interpretovat předmětný výrok způsobem, jakým to činí kárný navrhovatel.

[47] Lze proto v obou případech uzavřít, že oba posuzované výroky neměly bez dalšího potenciál vyvolat pochybnosti o tom, že kárně obviněná zachovává v probíhajícím řízení nestrannost, jak jí to ukládá ustanovení § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Z uvedených důvodů proto kárný senát dospěl k závěru, že obě vytýkaná jednání nejsou kárným proviněním a kárně obviněnou proto postupem podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. kárného obvinění i v tomto rozsahu zprostil (výrok II. 2.).

[48] Při úvaze o uložení kárného opatření kárný senát především zohlednil fakt, že proti kárně obviněné nebylo dosud vedeno kárné řízení. Za dobu její více než dvacetileté praxe nebyly z obsahu osobního spisu zjištěny žádné negativní výhrady vedení soudu k její práci; pouze v posledních dvou letech jí byly uloženy současným kárným navrhovatelem dvě výtky ve smyslu ustanovení § 88a zákona č. 6/2002 Sb., a to za zavinění nedůvodných průtahů v řízení. Samotný kárný navrhovatel pak, i přes výhrady k pomalejší práci kárně obviněné, pozitivně hodnotí její odborné kvality. Provedeným dokazováním, zaměřeným na rok 2017, nebylo taktéž zjištěno, že by na osobu kárně obviněné směřovala řada stížností, jak uváděl kárný navrhovatel; v tomto období na ni byly podány celkem čtyři stížnosti, z čehož pouze dvě byly vyhodnoceny jako důvodné. Z rozhodovací praxe je kárnému senátu známo, že jde o stav, který se nikterak nevyvíjí obvyklému počtu stížností, které jsou na soudce okresních, respektive obvodních soudů podávány. Mezi kárným navrhovatelem a kárně obviněnou nebylo též sporu o tom, že výkonnost kárně obviněné odpovídá výkonnosti jiných soudců opatrovnického úseku

pokračování

na pražských obvodních soudech; kárně obviněná taktéž nevykazuje větší počet neskončených věcí starších časových řad. Žádné negativní připomínky k práci kárně obviněné nebyly zjištěny ani ze stanoviska soudcovské rady obvodního soudu, po osobnostní stránce byla soudcovskou radou ohodnocena pozitivně.

[49] S ohledem na uvedené skutečnosti dospěl kárný senát k závěru, že zjištěné průtahy v jedné soudní věci, jdoucí na vrub nečinnosti kárně obviněné, jsou jediným případem dosahujícím svou intenzitou kárného provinění a jde tak spíše jen o ojedinělý excés z jinak řádného plnění jejích pracovních povinností. Dle názoru kárného senátu tak jsou splněny podmínky vyplývající z ustanovení § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., dle kterého *od uložení kárného opatření lze upustit, jestliže projednání kárného návrhu je postačující*. Z tohoto důvodu proto Mgr. G. kárné opatření uloženo nebylo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2018

Mgr. Radovan Havelec
předseda kárného senátu